

NEUVEĎ NÁS DO POKUŠENIA!

Rodinná katechézka 32-2018 (552)

www.inky.sk

týždeň po 15. 4. 2018

... alebo o tom, že Boh naozaj nikoho na hriech nepokúša.

BOŽIE SLOVO:

(Ž 60,3-7 SSV)

Čítanie z knihy žalmov: *Bože, ty si nás odvrhol, ty si nás rozohnal; rozhneval si sa, ale opäť sa k nám obráť. ⁴ Zatriasol si zemou, rozštiepil si ju, ale zahoj jej trhliny, lebo sa chveje. ⁵ Tvrdu skúšku si zoslal na svoj ľud, napojil si nás vinom závratu. ⁶ Tým čo sa ťa boja, dal si znamenie, aby utiekli pred lukom. ⁷ Aby sa vyslobodili tí, ktorých miluješ; zachráň nás svojou pravcou a vyslyš nás. Počuli sme Božie slovo!*

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 530 + 535; 360, 341)

Neuveď nás do pokušenia! Prosba Pánovej modlitby, ktorá najviac uvádza do rozpakov. Čo sa tým myslí? O čo prosíme? Môže vari Boh niekoho pokúšať na zlé? Veď samo Písmo svedčí, keď vraví: „Nech nik v pokušení nehovorí: *"Boh ma pokúša."* Veď Boha nemožno pokúšať na zlé a ani on sám nikoho nepokúša. ¹⁴ Ale každého pokúša vlastná žiadostivosť, ktorá ho zachvacuje a zvádza“ (Jak 1,13-14). O čo teda v tejto prosbe ide?

Pokušenie znie v gréckej pôvodine *peirasmos*. V preklade znamená skúšku, test, ktorým skúmame povahu a kvalitu niečoho. Vo vzťahu k Bohu sa tým potom chápe skúška, ktorou Boh akoby preskúšava a odhaľuje pravý charakter človeka.

V tomto zmysle aj Diabol človeka *skúša*, testuje ho svojim pokušením, či človek zradí Boha a bude nasledovať miesto Boha hriech a Diabla, alebo nie.

Ale späť k Božím skúškam! V úvodnom Božom slove dnešnej katechézy sme počuli nárek Božieho ľudu Izraela k Bohu, keď Boh na nich dopustil, *voviedol* ich do krutej skúšky, súženia, spôsobeného nepriateľmi, ktorí porazili Izrael a vydrancovali ho. Prečo to Boh urobil? Aký bol zmysel toho? „*Aby sa vyslobodili tí, ktorých miluješ,*“ hovorí Žalm.

Súženie a utrpenie v nás môže vyvolať dvojakú reakciu.

Na jednej strane nás môže ešte viac zatvrdiť, ako o tom vraví kniha Zjavenia: „*Štvrtý anjel vylial svoju čašu na slnko: a bolo mu dané páliť ľudí ohňom. ⁹ Veľká horúčava spaľovala ľudí a tí sa rúhali menu Boha, ktorý má moc nad týmito ranami; ale nerobili pokánie, aby mu vzdali slávu. ¹⁰ Piaty anjel vylial svoju čašu na trón šelmy: a jej kráľovstvo stemnelo. Od bolesti si hrýzli jazyky ¹¹ a rúhali sa nebeskému Bohu pre svoje bolesti a vtedy a nerobili pokánie za svoje skutky“ (Zjv 16,8-11). Tam potom niet žiadnej záchrany.*

Sú ale ľudia, ktorých práve súženie prebudiť, vytrhne z oblúznenia svetom a otvorí pre pokánie a obrátenie. Tak sa stalo, keď Boh zoslal tvrdú skúšku v podobe babylonského zajatia na svoj ľud, keď ten upadol a úplne odpadol od svojho Boha. Pod ťarchou tejto skúšky sa Izrael obrátil a hlboko obnovil, až k tej hrdinskej pevnosti a nezdolnosti, ktorú vidíme za Makabejcov.

Keď sa teda modlíme k Bohu, aby nás do podobnej skúšky nevovádzal, prosíme o to, o čom hovorí Boh v Zjavení: „*Preto, že si zachoval moje slovo a vytrval si, aj ja ťa ochránim pred hodinou skúšky, ktorá príde na celý svet a preskúša obyvateľov zeme“ (Zjv 3,10) a o čom svedčí apoštol Peter slovami: „Pán však vie vytrhnúť nábožných zo skúšky a nespravodlivých ponechať na deň súdu na potrestanie“ (2 Pt 2,9).*

Prosíme teda a voláme k Bohu:

Pane, Bože, Otče! My už sme obrátení! My už sme zanechali tento svet (1Jn 2,15) a už sme si za svoj jediný domov a vlasť zvolili Nebo (Flp 3,20)! My už sme úplne odumreli starému človeku (Rim 6,6) srdcom a vo dne v noci ho umŕtvujeme Duchom (Rim 8,13), aby sme si stále dokonalejšie obliekali Krista (Rim 13,14), aby v nás bol stále viac obnovovaný nový človek (Kol 3,10), stvorený podľa Teba, Bože! Nepotrebuje prebudiť, Tvoj Syn nás už prebudil a my nespíme, nedriememe, bdieme! Nehlivieme, ale bojujeme, vo dne v noci zápasíme s Diablom i so svetom (1Tim 6,12), aby sme zvíťazili (Zjv 2,7.11.17.26; 3,5.12.21; 21,7) a boli tak hodní Kráľovstva, pripraveného Tvojim deťom, Tvojim hrdinom, ktorí v mohutnej sile Tvojho Ducha bojovali a zvíťazili (Zjv 12,11). A tak teda, Pane, Bože a Otče náš, nevovádzaj nás do skúšky. Veď my už sami od seba túžime a dychtíme celým srdcom po Tebe, po pravej svätosti (1Pt 1,16), po opravdivej dokonalosti (Kol 4,12; Jak 1,4)! Nič nás už nepúta ku zlu, tak nás ho namiesto toho zbav! Oslobod' nás, Pane! Nemusíš nás skúškou presviedčať, aby sme znenávideli zlo. My ho už nenávidíme, celým srdcom a celým bytím (KKC 1431; Rim 12,9; Jud 1,23). Nie je v nás už žiadna náklonnosť k žiadnemu hriechu, ani ľahkému, ani tomu najmenšiemu (Indulgentiarum doctrina). Tak teda, Pane a Bože náš, náš Kráľ a náš Boh, oslobod' nás od všetkého zla, očisť nás a daj nám silu povstať z hriechu, ktorý zo srdca nenávidíme, ku svätosti, ktorú z tej duše celým srdcom milujeme a túžime po nej! Amen, Otče!

ROZJÍMANIE:

1.: UVAŽOVANIE:

Je to môj prípad?

Som už jasne a jednoznačne rozhodnutý pre Krista, pre evanjelium?

Alebo ešte stále potrebujem nejakú tú „skúšku“, súženie, krízu, pohromu, pád,... aby som sa konečne prebral a začal brať Pána Ježiša Krista, Jeho Evanjelium a otázku spásy úplne vážne?

2.: MEDITÁCIA:

Predstavím si v duchu veľkú roklinu. Na jej ľavej strane je svet. Na jej pravej strane je Božie Kráľovstvo. Stojí tam Kristus. Ľudia z ľavej strany sú od Neho oddelení roklinou, hlbokým kaňonom. Niektorí si Ho vôbec nevšimajú. Niektorí na Neho pozerajú. Uctievať Ho. Dokonca sa k Nemu modlia. Ježiš ale na nich volá, aby prekročili kaňon a zanechali svet. Aby sa pridali k nemu, stáli s Ním – a potom pokračovali po ceste, ktorá ich bude stále viac vzdďaľovať od ľavej svahu rokliny, od sveta, od starého života a dokonca aj od priateľov a známych, ktorí tam ostali a ktorým sa tak odcudzila a oni im. Ale súčasne každým krokom sa budú približovať k vysokému Vrchu, na ktorom je Božie Mesto, Nový Jeruzalem, samo Nebo, sám Boh – a cestou stretávajú nových ľudí, ktorí sa stávajú ich novou rodinou, novými priateľmi, druhmi, spolovníkmi. Cirkvou.

Kde cítim, že stojím ja?

Ak stále na ľavej strane – prijem Ježišovo pozvanie? Urobím ten jasný a radikálny krok od sveta smerom k Ježišovi – podľa slov Písma: „*Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska*“ (1 Jn 2,15) a „*Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvom s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha*“ (Jak 4,4)?

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Počas týždňa si budem na sebe a na svojom živote všímať, čo by to stálo a čo by to znamenalo – takto sa jasne rozhodnúť pre Krista. A ak som to ešte neurobil – urobím to? Verím Mu natoľko, aby som to urobil?